

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2023/823 VAN DE COMMISSIE

van 13 april 2023

houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van Richtlijn 2011/16/EU van de Raad met betrekking tot de beoordeling en vaststelling van de gelijkwaardigheid van inlichtingen in een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en een niet-Unierechtsgebied

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG ⁽¹⁾, en met name artikel 8 bis quater, lid 7, eerste alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2011/16/EU is gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2021/514 van de Raad ⁽²⁾ om de bepalingen betreffende alle vormen van inlichtingenuitwisseling en administratieve samenwerking te verbeteren door te voorzien in een verplichte automatische uitwisseling van door platformexploitanten gerapporteerde inlichtingen.
- (2) Gezien de aard en de flexibiliteit van digitale platforms geldt de rapportageverplichting tevens voor die platformexploitanten, zoals gedefinieerd in deel I, onderdeel A, punt 4, b), van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU, die commerciële activiteiten in de Unie verrichten, maar geen fiscaal inwoner van een lidstaat zijn, noch zijn opgericht in overeenstemming met de wetten van een lidstaat, noch hun plaats van leiding of een vaste inrichting in een lidstaat hebben ("buitenlandse platformexploitanten"). Dit zorgt voor een gelijk speelveld voor alle digitale platformexploitanten, ongeacht hun plaats van vestiging, en voorkomt oneerlijke concurrentie binnen de Unie.
- (3) Bij Richtlijn 2011/16/EU zijn maatregelen vastgesteld die erop zijn gericht de administratieve lasten voor buitenlandse platformexploitanten en de belastingautoriteiten van de lidstaten te verminderen, mits er adequate regelingen bestaan die ervoor zorgen dat gelijkwaardige inlichtingen worden uitgewisseld tussen een niet-Unierechtsgebied en een lidstaat.
- (4) In artikel 8 bis quater, lid 7, eerste alinea, van Richtlijn 2011/16/EU is vastgelegd dat de Commissie op een met redenen omkleed verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief bepaalt of de inlichtingen die automatisch moeten worden ontvangen door een lidstaat gelijkwaardig zijn aan die welke in deel III, onderdeel B, van bijlage V bij die richtlijn zijn gespecificeerd. In artikel 8 bis quater, lid 7, is ook vastgesteld dat dezelfde procedure moet worden toegepast wanneer moet worden bepaald dat de inlichtingen niet langer gelijkwaardig zijn.
- (5) Bij deze verordening worden de criteria vastgesteld om te beoordelen en te bepalen in hoeverre het nationale recht van een niet-Unierechtsgebied en een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en een niet-Unierechtsgebied waarborgen dat de inlichtingen die automatisch moeten worden ontvangen door die lidstaat betrekking hebben op activiteiten die binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2011/16/EU vallen en gelijkwaardig zijn aan de inlichtingen die vereist zijn uit hoofde van de rapportagevoorschriften van die richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 64 van 11.3.2011, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 104 van 25.3.2021, blz. 1.

- (6) Op internationaal niveau publiceerde de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) op 3 juli 2020 modelregels voor rapportage door platformexploitanten met betrekking tot verkopers in de deeleconomie en de kluseconomie ⁽³⁾ (“modelregels”) en op 22 juni 2021 een facultatieve module waarbij de modelregels worden uitgebreid tot de verkoop van goederen en de verhuur van vervoermiddelen ⁽⁴⁾ (“facultatieve module”). De modelregels en de facultatieve module zijn geen minimumnorm en kunnen bijgevolg op verschillende wijze door rechtsgebieden worden toegepast. Daarom moet de Commissie het nationale recht tot omzetting van de modelregels en facultatieve module van het niet-Unierechtsgebied per geval beoordelen om te bepalen in hoeverre de activiteiten die onder het toepassingsgebied van de rapportagevoorschriften van dat nationale recht vallen en de inlichtingen die op grond daarvan vereist zijn, gelijkwaardig zijn aan de activiteiten die onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2011/16/EU vallen en de inlichtingen die op grond van die richtlijn vereist zijn. Het moet ook mogelijk blijven om in voorkomend geval de gelijkwaardigheid van een bilateraal instrument of de uitwisselingsrelatie met een afzonderlijk niet-Unierechtsgebied en zijn nationaal recht vast te stellen.
- (7) Bij de beoordeling en vaststelling van die gelijkwaardigheid moet een aanpak worden gevolgd die waarborgt dat de lidstaten de nodige inlichtingen ontvangen en die buitensporige lasten voorkomt voor de platformexploitanten die de relevante inlichtingen reeds in een niet-Unierechtsgebied hebben gerapporteerd. Daarom moet de Commissie de beoordeling uitvoeren aan de hand van de overeenkomstige criteria, zoals gedefinieerd in artikel 8 bis quater, lid 7), en met inachtneming van de facultatieve uitsluitingen waarin de modelregels en de facultatieve module voorzien.
- (8) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd over de maatregelen waarin deze verordening voorziet overeenkomstig artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité inzake administratieve samenwerking op belastinggebied,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Criteria voor de beoordeling en vaststelling van gelijkwaardigheid

De Commissie past de criteria van de artikelen 2 tot en met 7 van deze verordening toe om vast te stellen of de inlichtingen die automatisch moeten worden uitgewisseld op grond van een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en een niet-Unierechtsgebied, in de zin van deel I, onderdeel A, punt 7, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU gelijkwaardig zijn aan die welke in deel III, onderdeel B, van bijlage V bij die richtlijn zijn gespecificeerd.

Artikel 2

Rapporterende platformexploitant

1. De Commissie beoordeelt de definities met betrekking tot rapporterende platformexploitanten die zijn vastgesteld in het nationale recht van een niet-Unierechtsgebied en op grond van een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en het niet-Unierechtsgebied, om de gelijkwaardigheid ervan met de definities in deel I, onderdeel A, punten 1 tot en met 4, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU vast te stellen.

⁽³⁾ OESO (3 juli 2020). Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy

⁽⁴⁾ OESO (22 juni 2021). Model Reporting Rules for Digital Platforms: International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods

⁽⁵⁾ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

2. Wanneer een niet-Unierechtsgebied een platformexploitant die het verrichten van relevante activiteiten faciliteert waarvoor, in het voorgaande kalenderjaar, de totale tegenprestatie op het niveau van het platform minder dan 1 miljoen EUR bedraagt dan wel lager is dan een bedrag dat ongeveer gelijk is aan 1 miljoen EUR in de lokale valuta van dat rechtsgebied, niet als rapporterende platformexploitant beschouwt, is een vaststelling van gelijkwaardigheid alleen van toepassing op rapporterende platformexploitanten zoals gedefinieerd in het nationale recht van het desbetreffende niet-Unierechtsgebied.

Artikel 3

Te rapporteren verkopers

De Commissie beoordeelt de definities met betrekking tot te rapporteren verkopers die zijn vastgesteld in het nationale recht van een niet-Unierechtsgebied en op grond van een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en het niet-Unierechtsgebied, om de gelijkwaardigheid ervan met de definities in deel I, onderdeel B, punten 1 tot en met 4, en onderdeel C, punten 1 en 2, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU vast te stellen.

Artikel 4

Relevante activiteit

1. De Commissie beoordeelt de definities van relevante activiteit die zijn vastgesteld in het nationale recht van een niet-Unierechtsgebied en op grond van een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en het niet-Unierechtsgebied, om de gelijkwaardigheid ervan met de definities in deel I, onderdeel A, punten 8, 10, en 11, en onderdeel C, punt 9, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU vast te stellen.

2. Indien een niet-Unierechtsgebied in zijn nationale recht een of meer van de in deel I, onderdeel A, punt 8, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU omschreven relevante activiteiten niet als een relevante activiteit opneemt, is een vaststelling van gelijkwaardigheid alleen van toepassing op inlichtingen met betrekking tot een relevante activiteit zoals gedefinieerd in het nationale recht van dat niet-Unierechtsgebied.

Artikel 5

Due diligence-procedures

De Commissie beoordeelt de due diligence-procedures die zijn vastgesteld in het nationale recht van een niet-Unierechtsgebied en op grond van een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en het niet-Unierechtsgebied, om de gelijkwaardigheid ervan met de due diligence-procedures in deel II van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU en de definities in deel I, onderdeel C, punten 3 tot en met 7, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU vast te stellen.

Artikel 6

Rapportageverplichtingen

De Commissie beoordeelt de rapportageverplichtingen die zijn vastgesteld in het nationale recht van een niet-Unierechtsgebied en op grond van een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en het niet-Unierechtsgebied, om de gelijkwaardigheid ervan met de rapportageverplichtingen in deel III, onderdeel A, punten 1, 2, 5, 6 en 7, en onderdeel B, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU en de definities in deel I, onderdeel C, punten 3 tot en met 8, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU vast te stellen.

Artikel 7

Doeltreffende uitvoering

De Commissie beoordeelt de voorschriften en administratieve procedures die zijn vastgesteld in het nationale recht van een niet-Unierechtsgebied en op grond van een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat en het niet-Unierechtsgebied, om de doeltreffende uitvoering en de naleving van de due diligence-procedures en rapportageverplichtingen te waarborgen en de gelijkwaardigheid ervan met de bepalingen in deel IV, onderdelen A tot en met D, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU vast te stellen.

*Artikel 8***Vaststelling van gelijkwaardigheid**

Wanneer aan de in artikel 1 bedoelde en overeenkomstig de artikelen 2 tot en met 7 beoordeelde criteria is voldaan, worden de inlichtingen die automatisch moeten worden uitgewisseld op grond van een overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat en het betrokken niet-Unierechtsgebied, als gelijkwaardig beschouwd. Die vaststelling van gelijkwaardigheid is van toepassing op dezelfde overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van enige andere lidstaat en het betrokken niet-Unierechtsgebied.

Onverminderd artikel 2, lid 2, is een rapporterende platformexploitant zoals gedefinieerd in deel I, onderdeel A, punt 4, b), van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU die volgens het nationale recht van het desbetreffende niet-Unierechtsgebied niet als rapporterende platformexploitant wordt beschouwd, verplicht inlichtingen te registreren en aan een enkele lidstaat te rapporteren overeenkomstig artikel 8 bis quater, lid 4, en deel IV, onderdeel F, punt 1, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU.

Onverminderd artikel 4, lid 2, is een rapporterende platformexploitant zoals gedefinieerd in deel I, onderdeel A, punt 4, b), van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU die het verrichten van een relevante activiteit faciliteert die volgens het nationale recht van het desbetreffende niet-Unierechtsgebied niet als een relevante activiteit wordt beschouwd, verplicht inlichtingen over te rapporteren verkopers te registreren en aan een enkele lidstaat te rapporteren overeenkomstig artikel 8 bis quater, lid 4, en deel IV, onderdeel F, punt 1, van bijlage V bij Richtlijn 2011/16/EU.

*Artikel 9***Inwerkingtreding en toepassing**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 13 april 2023.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN